

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 11. 2021, č. j. MSK 145764/2021 a ze dne 15. 12. 2021, č. j. MSK 134212/2021

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 31. 1. 2022 domáhala přezkoumání v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného. Prvním z nich, rozhodnutím ze dne 26. 11. 2021, č. j. MSK 145764/2021 (dále také jen „napadené rozhodnutí č. 1“), bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobkyně proti usnesení Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „MUFO“ nebo „stavební úřad“) ze dne 27. 5. 2021, sp. zn. MUFO 17360/2021. Uvedeným usnesením stavební úřad podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

správního řádu (dále jen „správní řád“) zastavil opakované stavební řízení ve věci stavby pod názvem „Novostavba rodinného domu včetně přípojky vody, kanalizace splaškové a dešťové, přívodu elektro, ČOV, vsakovací jímky, zpevněných ploch přístupu a příjezdu, oplocení na parc. č. XA v k. ú. X“.

2. Druhým napadeným rozhodnutím ze dne 15. 12. 2021, č. j. MSK 134212/2021 (dále také jen „napadené rozhodnutí č. 2“) bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. MUFO 27899/202. Tímto rozhodnutím byl dodatečně povolen soubor staveb pod společným názvem „Dodatečné povolení novostavby rodinného domu na pozemku parc. č. XA“.
3. Podle žalobkyně byla obě rozhodnutí vydána v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 135/2019-38, kterým byl zrušen společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 11. 5. 2018, sp. zn. MUFO_S 2581/2018 pod názvem „Novostavba rodinného domu včetně přípojky vody, kanalizace splaškové a dešťové, přívodu elektro, ČOV, vsakovací jímky, zpevněných ploch přístupu a příjezdu, oplocení na parc. č. XA v k. ú. X“. Citovaný rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2021, č. j. 1 As 352/2020-28.
4. Z obou rozhodnutí žalovaného podle žalobkyně vyplývá, že se v nich žalovaný nezmínil o rozsudku Nejvyššího správního soudu a nevyhodnotil skutečnost vztahu nového projednání společného souhlasu ze dne 11. 5. 2018 krajským soudem v tom smyslu, zda tato rozhodnutí mají oporu v zákoně, když zanikly okolnosti, pro které je vydal. Povinností žalovaného bylo v této situaci postupovat podle § 90 odst. 4 správního řádu, napadená rozhodnutí zrušit a řízení zastavit. Jestliže tak nepostupoval, zatížil řízení vadou.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Připomněl, že ze spisu týkajícího se společného souhlasu, který byl zrušen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 135/2019-38, vyplývá, že provedl dne 29. 10. 2020 stavební úřad kontrolní prohlídku, při níž zjistil, že stavba již byla realizována, ale v rozporu s vydaným společným souhlasem. Jelikož byla stavebníky realizována jiná stavba, než pro kterou bylo založeno oprávnění vydaným společným souhlasem, stala se žádost stavebníků o vydání rozhodnutí v opakovaném stavebním řízení bezpředmětnou, a proto stavební úřad v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu usnesením ze dne 27. 5. 2021 opakované stavební řízení zastavil. Žalobkyně nabyla dojmu, že jí svědčí postavení účastníka v opakovaném stavebním řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil, proč žalobkyni automaticky nesvědčí postavení účastníka opakovaného stavebního řízení. Předmětná stavba nemohla být projednána v opakovaném stavebním řízení a stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Žádost o opakované stavební řízení se tudíž stala bezpředmětnou. Potence dotčení práv žalobkyně opakovaným stavebním řízením byla zcela vyloučena, a proto účastníky opakovaného stavebního řízení bylo pouze stavebníci.
6. Stavebníci podali žádost o dodatečné povolení stavby dne 2. 6. 2021; v řízení o dodatečném povolení stavby byla žalobkyně účastníkem. Žalovaný zdůraznil, že usnesení o zastavení opakovaného stavebního řízení bylo stavebním úřadem vydáno v době, kdy byl v právní moci rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 135/2019-38. Stavební úřad postupoval zcela v souladu se zákonem. Rozsudky krajského soudu ani NSS nesouvisí s rozhodnutím stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správních spisů soud zjistil, že stavební úřad vydal dne 11. 5. 2018 pod sp. zn. MUFO_S 2581/2018 společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru pod názvem „Novostavba rodinného domu včetně přípojky vody, kanalizace splaškové a dešťové, přívodu elektro, ČOV, vsakovací jímky, zpevněných ploch přístupu a příjezdu, oplocení na parc. č. XA v k. ú. X“. Rozsudkem podepsaného soudu ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 135/2019-38 byl uvedený společný souhlas zrušen a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. V návaznosti na tento rozsudek provedl stavební úřad dne 29. 10. 2020 kontrolní prohlídku, při které zjistil, že stavba je zcela dokončena a byla provedena s odchylkami od ověřené projektové dokumentace (stavba garáže byla prodloužena o cca 1,5 m, byly provedeny dílčí změny v umístění dveřních a okenních otvorů, bylo změněno umístění vsaku dešťových vod). Usnesením ze dne 27. 5. 2021 stavební úřad zastavil opakované stavební řízení; toto usnesení bylo doručeno pouze stavebníkům. Žalobkyně dne 28. 6. 2021 nahlédla do spisového materiálu, kdy jí byla vyhotovena mj. kopie citovaného usnesení o zastavení opakovaného stavebního řízení. Proti tomuto usnesení žalobkyně podala odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím č. 1.
8. Dále soud ze spisu zjistil, že stavebníci podali dne 2. 6. 2021 žádost o dodatečné povolení předmětné stavby. Dne 17. 6. 2021 zahájil stavební úřad řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Rozhodnutím ze dne 30. 8. 2021 stavební úřad předmětnou stavbu dodatečně povolil. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím č. 2.
9. Ze spisu dále vyplývá, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2021, č. j. 1 As 352/2020-28 byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 135/2019-38.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 16. 11. 2022, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
11. Žalobkyně vznesla ve vztahu k oběma napadeným rozhodnutím zcela totožnou námitku, a to, že podle ní z obou rozhodnutí vyplývá, že se v nich žalovaný nezmínil o rozsudku Nejvyššího správního soudu a nevyhodnotil skutečnost vztahu nového projednání společného souhlasu ze dne 11. 5. 2018 krajským soudem v tom smyslu, zda tato rozhodnutí mají oporu v zákoně, když zanikly okolnosti, pro které je vydal. Povinností žalovaného bylo v této situaci postupovat podle § 90 odst. 4 správního řádu, napadená rozhodnutí zrušit a řízení zastavit. Jestliže tak nepostupoval, zatížil řízení vadou.
12. Krajský soud vyhodnotil uvedenou námitku ve vztahu k oběma napadeným rozhodnutím jako zcela nedůvodnou. Předně musí krajský soud připomenout závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých „Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce

spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobceva advokáta.“

13. Soud tak vypořádá žalobní námitku právě a jen v rozsahu její precizace. Podstatou žalobní námitky je v zásadě to, že žalovaný se podle žalobkyně v napadených rozhodnutích nevypořádal s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2021, č. j. 1 As 352/2020-28 a jeho důsledky.
14. Pokud se týče napadeného rozhodnutí č. 1, ztotožňuje se krajský soud zcela s argumentací žalovaného vyjádřenou v napadeném rozhodnutí. Jak vyplývá ze spisového materiálu, v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 135/2019-38 provedl stavební úřad dne 29. 10. 2020 kontrolní prohlídku, při které zjistil, že stavba je zcela dokončena a že byla provedena s odchylkami od ověřené projektové dokumentace (stavba garáže byla prodloužena o cca 1,5 m, byly provedeny dílčí změny v umístění dveřních a okenních otvorů, bylo změněno umístění vsaku dešťových vod).
15. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
16. Podle § 129 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku nebo stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené podle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení.
17. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona, stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
18. Podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, u stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího

rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.

19. Jak vyplývá z citovaných ustanovení, vedl-li stavební úřad po pravomocném zrušení společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 11. 5. 2018 rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020 opakované stavební řízení podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, musel po zjištění při kontrolní prohlídce, že stavba již byla provedena, ale odchýlně od schválení projektové dokumentace, postupovat podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a opakované stavební řízení pro bezpředmětnost zastavit (jak učinil usnesením ze dne 27. 5. 2021) a zároveň zahájit řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť pominuly důvody pro vedení opakovaného stavebního řízení.
20. V opakovaném stavebním řízení za situace, kdy v důsledku zjištění stavebního orgánu bylo namísto jeho zastavení, byla zcela vyloučena jakákoli potence dotčení práv žalobkyně tímto řízením, potažmo jeho zastavením, a žalobkyni tak nesvědčilo z žádného zákonného důvodu postavení účastníka řízení. Stavební úřad tedy postupoval správně, pokud usnesení o zastavení opakovaného řízení zaslal pouze stavebníkům. Žalovaný následně v napadeném rozhodnutí č. 1 zcela správně vysvětlil, že žalobkyně se v důsledku rozsudku Krajského soudu v Ostravě nestala účastníkem opakovaného stavebního řízení; s ohledem na to, že žalobkyni nesvědčilo postavení účastníka opakovaného stavebního řízení, postupoval žalovaný v souladu se zákonem, pokud odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí jako nepřipustné v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu zamítl. V této souvislosti je tedy bezpředmětná a nedůvodná námitka žalobkyně, že se měl žalovaný vypořádat s důsledky kasačního rozsudku Nejvyššího správního soudu. Důsledkem kasačního rozsudku bylo „obživení“ společného souhlasu ze dne 11. 5. 2018; tato skutečnost však neměla a nemohla mít jakýkoli vliv na posouzení bezpředmětnosti vedení opakovaného stavebního řízení a potence dotčení práv žalobkyně usnesením o jeho zastavení.
21. Obdobná situace panuje ve vztahu k napadenému rozhodnutí č. 2. Z doposud uvedených skutečností vyplývá, že stavební úřad rozhodoval v řízení o dodatečném povolení stavby na podkladě žádosti stavebníků podané dne 2. 6. 2021, která se s ohledem na zahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního řádu dne 17. 6. 2021 považovala za žádost podanou v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Žalobkyně byla účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby a také v jeho průběhu uplatnila své námitky (nikoliv však věcné).
22. Námitka, že se žalovaný měl vypořádat s důsledky kasačního rozsudku Nejvyššího správního soudu na vedené řízení, není ani v tomto případě opodstatněná. Jakkoli totiž v důsledku kasačního rozsudku došlo k „obživení“ společného souhlasu ze dne 11. 5. 2018, za situace, kdy stavební úřad při kontrolní prohlídce zjistil provedení stavby v rozporu (s odchylkami) od schválené projektové dokumentace, nezbylo by mu než i za této situace postupovat podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a zahájit řízení o odstranění stavby.
23. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný nepochybil při vypořádání odvolání proti prvostupňovým rozhodnutím a napadená rozhodnutí jsou zákonná; krajským soudem nebylo zjištěno, že by v řízení předcházejícím vydáním napadených rozhodnutí došlo k vadám, jež by měly za následek nezákonnost rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

24. Za situace, když žalobkyně nenamítá žádné další nezákonnosti napadených rozhodnutí, přičemž v rámci vymezeného žalobního bodu ani netvrdí, jak postupem žalovaného mohla být dotčena na svých právech, nelze než dospět k tomu, že žaloba není důvodná.
25. Krajský soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. listopadu 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu